

enige med det ærede 1ste kongevalgte Medlem. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem meget stærkt accentuerede, at denne Fremgang i de gode Aar nødvendig maatte have sit Udtryk i Formindskelse af Gjæld. Jeg skal selvfølgelig ikke bestride, at man formerer sit Bo, naar man betaler sin Gjæld; men der er ogsaa andre Maader, hvorpaa man formerer sit Bo end ved at betale sin Gjæld, og jeg skulde antage, at den Maade, hvorpaa vi i de forløbne Aar have formeret vort Bo, ikke staar tilbage for en Gjælds Afbetaling. Jeg kunde naturligvis ønske, at denne Formering af Boet havde et noget større Maal, end Tilfældet har været, at den var sket ved at bidrage fra Statens Side til at forøge Produktionen, selv om det var gaaet ud over den umiddelbare Forøgelse af Statsformuen, saaledes som den nu er kommen tilstede. Dersom jeg ellers ved Benyttelsen af det ringe Materiale, der har foreligget for mig i dette Dieblit, erindrer rigtigt, er den umiddelbare Forøgelse af Statens Formue i Løbet af de sidste 4 Aar — det er vilkaarlig grebet, men det er naturligt for mig netop at tage 4 Aar, som er den Tid, i hvilken jeg har haft nogen særlig Indflydelse paa disse Sager — ca. 20 Millioner. Det forekommer mig at være en ganske klækelig Forøgelse, en klækelig Fremgang. Forøgelsen deler sig selvfølgelig i en Formindskelse af Gjæld og i en Stigning i Beholdningen, men begge Dele i Forening udgjøre omtrent 20 Millioner. Det ærede Medlem udtalte, at det efter hans Formening vilde være meget ønskeligt, at vi endnu ligesom i Fortiden vare tvungne til at forøge vort Bo ved bestemte Gjældsafbetalinger. Jeg kan til en vis Grad slutte mig til det ærede Medlems Udtalelse herom; men det er jo givet, at en saadan Forandring under saadanne Forhold, som vi have levet under, hvor vi ikke have behøvet at stifte ny Gjæld, kun kan finde Sted ved at forvandle en Del af den uopftigelige indenlandske Gjæld, vi nu have, til en amortisabel Gjæld. Det er en Tanke, jeg oftere har spølet med, og naar den ikke hidtil har faaet et særligt Udtryk, hidrører det fra, at jeg ikke har kunnet komme til den Overbevisning, at man derved i Virkeligheden vil opnaa nogen Binding for Statskassen. Det, der i saadanne Tilfælde bliver at overveje, er jo, om det er fordelagtigt at amortisere sin Statsgjæld ved at indkøbe sine egne Obligationer, eller om det vil være fordelagtigere paa een Gang at indløse en stor Del af denne Gjæld ved at forandre den til amortisabel Gjæld. Men efter den forholdsvis høje Kurs, som vore uopftigelige indenlandske Gjældspapirer have havt, tvivler jeg Noget om, at det vilde have været en heldig Finansoperation, om man havde forpligtet sig til en Indløsning, til Pari selvfølgelig, af en Del af denne Gjæld i en vis bestemt Tid i Haab om, at man ved at bringe dette

amortisable Papir ud kunde indvinde en saa høi Kursdifference paa dette, sammenlignet med de uopftigelige Papirer, at det kunde æquivalere den Fordel, man havde havt ved at indkøbe sit eget Papir til de i disse Aar gjældende Kurser. Der er egentlig Spørgsmaalet. Jeg behøver neppe at gjøre det ærede Medlem, som med saa stor Opmærksomhed følger vor hele Statshusholdning og ikke mindst Statsregnskaberne, opmærksom paa, at et Dnske, som han udtalte, jo i Virkeligheden i et ikke ubetydeligt Maal har været efterkommet, nemlig det, at man skulde benytte en Del af Overstudet til at opkøbe af Statens egne Gjældsbeviser. I Løbet af disse samme 4 Aar er jo Statskassens egen Beholdning af 4 pCt.'s kongelige Obligationer været med henved 5 Millioner Kr.; det er dog et ganske betydeligt Beløb, som altsaa succesfuldt er blevet opkøbt i Løbet af disse Aar, og det er et Opkøb, som er blevet fortsat endoglaa til den allersejeste Tid. Jeg tror, det er fornuftigt ikke udelukkende at bestræbe sig for at erhverve et enkelt Papir, idet man derved meget let fremkalder en kunstig Kurs paa dette Papir, som saa senere let kommer til at øve en ubehagelig Gøstervirkning, naar Opkøbet ophører. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at der efter hans Formening ikke var nogen rimelig Grund til at bevare saa store Statsfonds som dem, vi nu have under de forskellige Navne af Reservesfond og rentebærende Kassebeholdning, og jeg vil fuldkommen kunne give det ærede Medlem Ret i, at navnlig hvad Kassebeholdningen angaar er det Beløb, som nu findes deri, og som ved den sidste Ugeopgjørelse udgjorde med et rundt Tal 30 Millioner Kr., ganske uforholdsmæssigt stort, naar man kun vil betragte det som den nødvendige Smørelse paa Maskinen, thi dertil vil, om ikke netop de 8 Millioner Kr., det ærede Medlem angav, saa dog en Sum, der ikke meget overstiger denne, ogsaa efter min Mening være tilstrækkelig. Men det er jo ogsaa kun af Naavn, at dette Beløb ligger i Kassen. Den langt overveieende Del, de ca. 20 Millioner Kr., ere, som jeg allerede tidligere har angivet, anbragte i rentebærende Papirer og vil mere passende kunne bære Navn af Reservesfond. Bestræbelsen i disse Aar, hvor jeg har havt Indflydelse derpaa, har været at faae disse Beløb anbragte saaledes, at de kunne være saa let disponible som muligt, naar man skulde behøve at reise større Summer. Det ærede Medlem vil vistnok have bemærket, at der er en ikke ubetydelig Del af dette rentebærende Beløb i vor Kassebeholdning, som er anbragt i, hvad jeg vil kalde Verdenspapirer, Papirer, som have Kurs ogsaa andetsteds end paa Kjøbenhavns Børs, og som man altsaa vil kunne bruge til derpaa at reise betydelige Summer, naar Nødvendigheden skulde kræve det. Den rentebærende Del af